

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 86

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 ianuarie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 487 din 16 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. a), art. 24 alin. (1) și (7), art. 27 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare	2-5	ediția 1, „Autorizarea laboratoarelor care efectuează examinări nedestructive la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat“....	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
367/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 4—2003, ediția 1, „Examinarea cu ultrasunete a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“	5	369/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 6—2003, ediția 1, „Examinarea cu lichide penetrante a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“	6
368/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 5—2003,		373/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 8—2003, ediția 1, „Examinarea cu particule magnetice a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“	7
		72. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru contingentarea consumului și producției de substanțe care epuizează stratul de ozon în anul 2004	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 487**

din 16 decembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. a), art. 24 alin. (1) și (7), art. 27 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.767/2002, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. a), art. 24 alin. (1) și (7), art. 27 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Domnica-Viorica Luca, Rodica Mioara Petrescu Crețu și Gabriel Dan Crecy în cadrul unei cauze civile având ca obiect soluționarea unei contestații formulate în baza Legii nr. 10/2001, în contradictoriu cu Societatea Comercială „FABERROM” — S.A. din București, Ministerul Industriilor și A.P.A.P.S.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin următoarele:

a) În ceea ce privește dispozițiile art. 18 lit. a), care prevăd că măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent atunci când persoana îndreptățită era asociat la persoana juridică, proprietară a imobilelor și a activelor la data preluării acestora în mod abuziv, cu excepția cazului în care persoana îndreptățită era unic asociat sau persoanele îndreptățite asociate erau membri ai aceleiași familii, autorii excepției susțin că redactarea acestui text de lege este defectuoasă, întrucât „legiuitorul vorbește despre asociat unic al societății comerciale, deși Codul comercial în vigoare la 11 iunie 1948, când a fost efectuată naționalizarea imobilului, nu reglementa existența unor societăți comerciale unipersonale, asimilabile societății comerciale cu răspundere limitată reglementată de Legea nr. 31/1990”. Având în vedere că textul de lege criticat nu a fost reglementat în raport cu prevederile legale privind societățile comerciale existente la data naționalizării, acesta este parțial inaplicabil în speță și, totodată, prin consecințele sale, încalcă principiul accesului liber la justiție, deoarece, potrivit dispozițiilor legale criticate, decizia sau dispoziția deținătorului imobilului nu poate fi atacată în justiție.

b) Referitor la dispozițiile art. 24 alin. (1) și (7) din Legea nr. 10/2001, autorii excepției susțin că „acest text de lege este mai mult decât ambiguu”, iar sintagma „dacă restituirea în natură nu este aprobată sau nu este posibilă” reprezintă o justificare a abuzurilor săvârșite de deținătorii imobilelor, încalcându-se astfel prevederile art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. a), art. 24 alin. (1) și (7), art. 27 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Domnica-Viorica Luca, Rodica Mioara Petrescu Crețu și Gabriel Dan Crecy în Dosarul nr. 2.767/2002 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorii excepției, Domnica-Viorica Luca, Rodica Mioara Petrescu Crețu și Gabriel Dan Crecy, personal, precum și Societatea Comercială „FABERROM” — S.A., prin consilier juridic, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorii excepției solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Societății Comerciale „FABERROM” — S.A. solicită respingerea excepției ca neavând legătură cu cauza dedusă soluționării de către instanța de judecată, întrucât imobilul în litigiu a fost preluat cu titlu valabil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul egalității în fața legii și nici nu îngăduiesc accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, reglementează posibilitatea atacării în justiție a deciziei prin care se refuză acordarea măsurilor reparatorii. În ceea ce privește susținerile autorilor privind redactarea defectuoasă a dispozițiilor criticate sau neconcordanța dintre anumite texte legale, apreciază că acestea nu pot face obiectul controlului de neconstituționalitate, ci reprezintă probleme de legiferare care aparțin în exclusivitate legiuitorului.

Deși alin. (7) al art. 24 prevede că, dacă oferta este refuzată, persoana îndreptățită poate ataca în justiție decizia prevăzută de alin. (1) în termen de 30 zile de la data comunicării acesteia, nu se prevede nici o sancțiune pentru deținătorul imobilului în ipoteza în care acesta nu aprobă sau afirmă că nu este posibilă restituirea în natură a acestuia și, de asemenea, nu se prevede nici o sancțiune pentru ipoteza în care deținătorul imobilului nu emite decizie sau dispoziție motivată, prin care să ofere restituirea prin echivalent, pentru a curge termenul de 30 zile pentru persoana îndreptățită spre a se adresa justiției.

c) Cu privire la dispozițiile art. 27 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, autorii excepției susțin că aceste texte legale, așa cum sunt redactate, „lasă la discreția deținătorului imobilului aprecierea dacă imobilele au fost preluate cu titlu valabil, dacă au intrat în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale, fără ca persoana îndreptățită să aibă posibilitatea să verifice valabilitatea titlului deținătorului ori a modului de privatizare“. Se creează astfel o inegalitate între deținător și persoana îndreptățită, ceea ce contravine art. 16 și 21 din Constituție.

În ceea ce privește alin. (2) al art. 27, autorii excepției susțin, de asemenea, că acest text legal este inaplicabil în speță, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 27 alin. (1), „deținătorul imobilului se poate pronunța în privința situației juridice a acestuia numai după ce a fost notificat de către persoana îndreptățită, iar aceasta este obligată să respecte termenul de 6 luni pentru a formula o nouă notificare către A.P.A.P.S.“.

Se instituie astfel o inegalitate între persoana îndreptățită și deținătorul imobilului, ceea ce contravine art. 16 din Constituție, întrucât persoana îndreptățită, fiind la discreția totală a deținătorului imobilului, nu poate formula notificarea în termenul prevăzut de lege.

d) Referitor la dispozițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, autorii excepției susțin că aceste dispoziții „intră în coliziune cu art. 18 lit. a) teza finală, potrivit căruia poate beneficia de restituirea în natură persoana îndreptățită care era asociat unic al societății naționalizate ori persoanele îndreptățite asociate erau membri ai aceleiași familii“.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă opinează în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, nefiind de natură să creze situații inechitabile pentru unele categorii de cetățeni. De asemenea, nu se încalcă nici accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, întrucât, dimpotrivă, întregul proces de aplicare a Legii nr. 10/2001 este supus controlului instanțelor judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere următoarele:

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. a), apreciază că acest articol stabilește în ce constau măsurile reparatorii în anumite cazuri expres

determinate, iar persoana nemulțumită de modul de stabilire a măsurilor reparatorii se poate adresa instanței judecătorești și, ca atare, este respectat principiul liberului acces la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție.

Cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 24 alin. (1) și (7) ar contraveni principiului accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, apreciază că aceasta este nefondată, întrucât, potrivit alin. (7) al art. 24, „persoana îndreptățită poate ataca în justiție decizia prevăzută la alin. (1), în termen de 30 zile de la data comunicării acesteia“.

Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile art. 27 alin. (1) și (2) contravin principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, nici aceasta nu este fondată, întrucât dispozițiile legale criticate stabilesc care sunt măsurile reparatorii prin echivalent la către care are dreptul persoana îndreptățită și unde se adresează notificarea, nefiind vorba despre nici o discriminare între deținător și persoana îndreptățită. Totodată, stabilirea valabilității titlului se face potrivit art. 2 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 10/2001, iar decizia sau dispoziția motivată a deținătorului poate fi atacată la instanța judecătorească, potrivit legii.

În legătură cu pretinsa contradicție dintre prevederile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 și cele ale art. 18 din aceeași lege, Guvernul consideră că problema invocată nu este de neconstituționalitate, ci de aplicare a legii.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând următoarele:

În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 18 lit. a) față de dispozițiile art. 21 din Constituție, critica nu poate fi primită, întrucât stabilirea modalității de restituire în anumite situații expres prevăzute de lege constituie o problemă de legiferare ce cade în competența exclusivă a legiuitorului.

Referitor la susținerea potrivit căreia textul de lege este „defectuos redactat“, arată că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu intră în competența Curții Constituționale modul de interpretare și aplicare a prevederilor legale criticate.

De asemenea, invocă jurisprudența Curții Constituționale în această materie, și anume Deciziile nr. 300/1997 și nr. 43/2001.

În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 24 alin. (1) și (7) din Legea nr. 10/2001 față de art. 21 din Constituție, apreciază că textele criticate nu împiedică persoana îndreptățită să solicite instanței de judecată ca, după expirarea termenului legal de 60 de zile de la înregistrarea notificării sau de la depunerea actelor doveditoare, să oblige persoana deținătoare să emită decizia sau dispoziția de restituire în natură sau prin echivalent. Mai mult, potrivit Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 10/2001, în cazul în care persoana îndreptățită a depus toate actele doveditoare pe care le posedă și a făcut precizarea că nu mai deține alte probe, unitatea deținătoare este obligată să se pronunțe numai pe baza acestora, în termen de 60 de zile. Din redactarea acestui text rezultă că legiuitorul a prevăzut posibilitatea ca persoana îndreptățită să acționeze în justiție unitatea deținătoare a imobilului preluat în mod abuziv de către stat, în cazul în care acesta nu respectă termenul legal de soluționare a notificării.

Referitor la susținerea autorilor excepției, în sensul că art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 intră în coliziune cu prevederile art. 18 lit. a) teza finală, arată că în

jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, prin Deciziile nr. 1/1992, nr. 27/1996, nr. 45/1995 și nr. 191/2003) s-a statuat că o asemenea susținere nu poate fi primită, întrucât ar implica transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 58 din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 lit. a), art. 24 alin. (1) și (7), art. 27 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001), cu modificările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 18 lit. a): „Măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent și în următoarele cazuri: a) persoana îndreptățită era asociat la persoana juridică proprietară a imobilelor și a activelor la data preluării acestora în mod abuziv, cu excepția cazului în care persoana îndreptățită era unic asociat sau persoanele îndreptățite asociate erau membri ai aceleiași familii;”

— Art. 24 alin. (1) și (7): „(1) Dacă restituirea în natură nu este aprobată sau nu este posibilă, după caz, deținătorul imobilului este obligat ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 23 alin. (1) să facă persoanei îndreptățite o ofertă de restituire prin echivalent, corespunzătoare valorii imobilului. [...]

(7) Dacă oferta este refuzată potrivit alin. (3), persoana îndreptățită poate ataca în justiție decizia prevăzută la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.”

— Art. 27 alin. (1) și (2): „(1) Pentru imobilele preluate cu titlu valabil, evidențiate în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, constând în bunuri ori servicii, acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital sau titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, corespunzătoare valorii imobilelor solicitate.

(2) Notificarea prin care se solicită restituirea potrivit alin. (1) se adresează instituției publice implicate care a efectuat privatizarea — Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului (fostul Fond al Proprietății de Stat), ministerul de resort, autoritatea administrației publice locale — în a cărei rază este sau era situat imobilul, indiferent de valoarea acestuia.”

— Art. 32 alin. (1): „Persoanele care aveau calitatea de asociat al persoanelor juridice naționalizate prin Legea

nr. 119/1948 sau prin alte acte normative au dreptul la măsuri reparatorii constând în acțiuni acordate cu precădere la societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naționalizate sau cu prioritate la o altă societate comercială tranzacționată pe piața de capital.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituția României, care, în urma revizuirii și a republicării Constituției în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 18 lit. a) din Legea nr. 10/2001, nu poate fi primită susținerea autorilor excepției în sensul că modul în care s-a reglementat stabilirea măsurilor reparatorii în echivalent împiedică accesul liber la justiție, deoarece textul criticat nu cuprinde o asemenea restricție. Toate măsurile luate de autoritățile și persoanele juridice prevăzute în Legea nr. 10/2001 pentru stabilirea și punerea în executare a măsurilor reparatorii prevăzute de lege pot fi atacate în justiție de către persoanele interesate, pe baza dispozițiilor pe care însăși legea le prevede.

Referitor la dispozițiile art. 24 alin. (1) și (7) din Legea nr. 10/2001, autorii excepției susțin că alin. (1) este „ambiguu”, iar alin. (7) contravine prevederilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție, întrucât nu prevăd sancțiuni împotriva deținătorului imobilului care refuză să-l restituie persoanei îndreptățite.

Critica privind împiedicarea accesului liber la justiție nu poate fi primită, în condițiile în care textul de lege vizat reglementează chiar posibilitatea persoanei îndreptățite de a ataca în justiție decizia prin care se refuză măsura reparatorie. De asemenea, nu poate fi primită nici critica privind art. 24 alin. (1), deoarece interpretarea legii — deci și rezolvarea eventualelor ambiguități — nu este de competența Curții Constituționale, această atribuție revenind instanțelor judecătorești în exercitarea atribuțiilor de aplicare a legii.

Referitor la art. 27 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, autorii excepției susțin că prin textul criticat se creează o inegalitate de tratament între deținătorul imobilului și persoana îndreptățită la măsuri reparatorii, întrucât se lasă la aprecierea deținătorului imobilului dacă imobilul a fost preluat cu titlu valabil. Nici această critică nu poate fi primită, întrucât din textul criticat nu rezultă un asemenea privilegiu pentru deținătorul imobilului. Persoana îndreptățită are posibilitatea să obțină, în condițiile legii, măsurile reparatorii pentru imobilele de care a fost deposedată fără titlu valabil, iar asupra valabilității titlului se pronunță, de asemenea, în condițiile legii, instanța de judecată, iar nu deținătorul imobilului. Nu se poate reține așadar încălcarea

art. 16 din Constituție referitor la principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Cu privire la dispozițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, autorii reclamă existența unor neconcordanțe între prevederile acestui text și dispozițiile cuprinse în art. 18 lit. a). Existența unor neconcordanțe între diferite

texte legale sau ambiguități în formularea altora nu reprezintă aspecte care vizează neconstituționalitatea acestor texte, care să se afle în competența Curții Constituționale, ci probleme ce intră în atribuțiile legiuitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 lit. a), art. 24 alin. (1) și (7), art. 27 alin. (1) și (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Domnica-Viorica Luca, Rodica Mioara Petrescu Crețu și Gabriel Dan Crecy în Dosarul nr. 2.767/2002 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 4—2003, ediția 1, „Examinarea cu ultrasunete a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, și având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 4—2003, ediția 1, „Examinarea cu ultrasunete a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 367.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN**pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 5—2003, ediția 1, „Autorizarea laboratoarelor care efectuează examinări nedistructive la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat“**

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, și având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 5—2003, la instalațiile de ridicat“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.
Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 368.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN**pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 6—2003, ediția 1, „Examinarea cu lichide penetrante a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“**

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003,

și având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 6—2003, instalațiilor de ridicat“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.
Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 369.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN**pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 8—2003, ediția 1, „Examinarea cu particule magnetice a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“**

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, și având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 8—2003, ediția 1, „Examinarea cu particule magnetice a îmbinărilor sudate ale instalațiilor mecanice sub presiune și ale instalațiilor de ridicat“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 373.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN**pentru contingentarea consumului și producției de substanțe care epuizează stratul de ozon în anul 2004**

Având în vedere prevederile art. 2 și 5 din Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat prin Legea nr. 84/1993 pentru aderarea României la Convenția privind protecția stratului de ozon, adoptată la Viena la 22 martie 1985, și la Protocolul privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, și pentru acceptarea Amendamentului la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la cea de-a doua reuniune a Părților, de la Londra, din 27—29 iunie 1990, modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 24/2000 pentru acceptarea Amendamentului la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Copenhaga la 25 noiembrie 1992, aprobată prin Legea nr. 9/2001, în baza prevederilor art. 3 alin. (1) lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 89/1999 privind regimul comercial și introducerea unor restricții la utilizarea hidrocarburilor halogenate care distrug stratul de ozon, aprobată și modificată prin Legea nr. 159/2000,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

precum și în baza Ordinului ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 506/1996 pentru aprobarea Procedurii de reglementare a activităților de import și export cu substanțe, produse și echipamente înscrise în anexele la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se contingentează în anul 2004 valoarea nivelului calculat al consumului de substanțe înscrise în anexa A, Grupa I și Grupa a II-a, și în anexa E la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat prin Legea nr. 84/1993 pentru aderarea României la Convenția privind protecția stratului de ozon, adoptată la Viena la 22 martie 1985, și la Protocolul privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, și pentru acceptarea Amendamentului la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat

la cea de-a doua reuniune a Părților, de la Londra, din 27—29 iunie 1990.

Art. 2. — Se contingentează în anul 2004 valoarea nivelului calculat al producției de substanțe înscrise în anexa A, Grupa I și Grupa a II-a, și în anexa E a Protocolului de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat prin Legea nr. 84/1993.

Art. 3. — Valorile de contingentare pentru nivelurile calculate ale consumului și producției de substanțe înscrise în anexa A, Grupa I și Grupa a II-a, și în anexa E la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat prin Legea nr. 84/1993, sunt

stabilite conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Nu se contingentează în anul 2004 nivelurile calculate anual ale consumului și producției de substanțe reglementate înscrise în anexa B Grupa a II-a, anexa B Grupa a III-a și anexa C Grupa I la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat prin Legea nr. 84/1993.

Art. 5. — Direcția generală de protecția mediului, prin Direcția gestiunea deșeurilor și substanțe chimice

periculoase, emite acordurile de mediu pentru importul/exportul de substanțe înscrise în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, în condițiile respectării valorilor de contingentare stabilite în această anexă.

Art. 6. — Direcția generală de protecția mediului, prin Direcția gestiunea deșeurilor și substanțe chimice periculoase, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 23 ianuarie 2004.

Nr. 72.

ANEXĂ

Anexa/Grupa	Substanțe înscrise în anexă	Potențial de epuizare a ozonului	Valoarea contingentului pentru nivelul calculat al consumului*) în anul 2004 [tone ODP**)]	Valoarea contingentului pentru nivelul calculat al producției*) în anul 2004 (tone ODP)
Anexa A Grupa I	CFC 11	1,0	405,48	0
	CFC 12	1,0		
	CFC 113	0,8		
	CFC 114	1,0		
	CFC 115	0,6		
Anexa A Grupa a II-a	Halon-1211	3,0	2,1	0
	Halon-1301	10		
	Halon-2402	6,0		
Anexa E	bromură de metil	0,7	55,745	23.072

*) Se înțelege prin *nivel calculat anual al consumului*, respectiv al producției, definiția prevăzută de Legea nr. 84/1993 pentru aderarea României la Convenția privind protecția stratului de ozon, adoptată la Viena la 22 martie 1985, și la Protocolul privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, și pentru acceptarea Amendamentului la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la cea de-a doua reuniune a Părților, de la Londra, din 27–29 iunie 1990.

**) Se înțelege prin *tone ODP* valoarea rezultată prin multiplicarea valorilor exprimate în tone metrice cu potențialul de epuizare a ozonului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro